O gece el ayak çekildikten bir iki saat sonra Alptekin yerinden doğrulur...
BAKALIM ŞU KANLI KULE DENEN İŞKENCE ODASINI NASIL BULACAĞIZ.. HERHALDE YARDIM EDECEK BİR ENAYİ ÇIKAR!
21
Sabah esir düşen Türk'ü kurtarmak ümidiyle giyinmeye başlar...
Gecenin sessiz karanlığında bir gölge, hayalet gibi koridorlardan süzülmekteydi...
HAH İŞTE, BİR NÖBETÇİ... ALLAHTAN BU HERİFLERİ BURALARA DİKİYORLAR. YOKSA KİMDEN YOL SORUP ÖĞRENECEĞİM.
GEL BAKALIM AHBAB, ŞÖYLE SENİNLE BAŞBAŞA KONUŞALIM BİRAZ...

Alptekin nöbetçiyi hakladıktan sonra, belinde taşıdığı ucu kancalı kemendi Türk akıncılarına has bir maharetle döndürüp....
...şaşmaz bir isabetle kulenin mazgalına takmıştı...
23
KAÇ HAFTADIR İÇ GÜVEYSİ GİBİ OTURUP HAZIR YİYE YİYE İYİCE HAMLAŞMIŞTIK. BU İDMAN İYİ GELECEK!..
Bir maymun çevikliğiyle, asılı urgandan yukarı tırmanmağa başladı...
TALİHİM VARMIŞ.. PENCEREDE MOLA VERİP BİRAZ KUVVET TOPLAYABİLİRİM...
VAY CANINA!.. KANLI KULE DENEN CEHENNEME TIRMANIRKEN HESAPTA CENNETİ DE GÖRMEK VARMIŞ!..
Pencere önüne gelince gördüğü manzara Alptekin'i şaşkına çevirmişti...
Yatak odasında soyunmakta olan Kristin, krem rengi iç çamaşırlarının içinde bir papazı bile çileden çıkaracak güzellikteydi...

25
Alptekin, Kristin'in eşsiz güzelliğinden kendini zorlukla sıyırmış, bilinmez tehlikelere doğru tırmanmağa başlamıştı...
Nöbetçilere görünmeden güçlükle mazgala vardı...
ALLAH VERE DE BURADA KUYRUĞU ELE VERİP ISLAK FARE GİBİ YAKALANMASAK!
AYAK SESLERİ DUYUYORUM. GALİBA GELEN VAR!..
Koridorun başından Şatonun celladı İgor belirdi...
TAHMİNİM DOĞRUYMUŞ. BU GELEN İGOR OLMALI..
Cellat önde Alptekin arkada bir müddet gittiler...
ONU TAKİP EDERSEM BENİ ESİR TÜRK'ÜN KAPALI BULUNDUĞU ODAYA GÖTÜRÜR...
ABDULLAH TURHAN
Alptekin, celladı sessizce takip ederken birden aklına parlak bir fikir geldi...
NEYE OLMASIN ?

O sırada işkence odasında Graf sırıtık bir çehreyle eli belinde alay ediyordu...
DAĞ AYISI, BİRAZDAN BURNUNA HALKA TAKIP SENİ VİYANA SOKAKLARINDA OYNATACAĞIZ!
26
Bu küstahça sözler koca babayiğitin ağrına gitti ve...
ABDULLAH TURHAN
TUH! MAYMUN SURATLI HERİF! VİYANALI'LARA İLLE BİR AYI LÂZIMSA SEN BABANI GEZDİR!
Esir düşmüş bağlı ve müdafaasız bir adamdan böylesine ağır bir hakareti beklemeyen Graf...
Bir anda bütün soğukkanlılığını kaybederek kılıcını çekti...

Tam kılıcıyla Türkü biçecekken tok bir ses duyuldu...
KENDİNİZE GELİN PRENS HAZRETLERİ!
KÜSTAHLIĞINI HAYATINLA ÖDEYECEKSİN!
27
Bu sakin ama, tüyleri diken diken eden boğuk ses Grafin ölüm darbesinin önüne geçti...
KİM O?
Beliren dev gibi bir silüet bütün kapıyı kaplamıştı...
ABDULLAH TURHAN
BU ADAMIN ÖLMEDEN KONUŞMASI GEREK. SİZ ONU BANA BIRAKIN!
İGOR SEN MİSİN ?!
BU AYI BANA YAPTIĞI HAKARETİN CEZASINI ÇEKMELİ!

ONU BÜTÜN ETLERİNİ LİME LİME AYRILINCAYA KA-DAR KAMÇILA AMA ÖLÜMÜ BENİM ELİMDE OLMALI!
28
Maskenin deliklerinden gözüken gözlerdeki soğuk kin, bir anda odayı buz gibi dondurdu...
Herkes nefesini tutmuş ve yükse-len kırbacı izlerken...
Hüküm süren korkunç sessizlik bizim babayiğitin bile alnında bul-gur gibi terlerin belirmesine sebeb olmuştu...
Birden şırak diye bir patlama bu sessizliği bozdu. Kamçı bir anda GRAF'IN SURATINA dolandı...

DEVAMI VAR

KIZIL Kanat

Jean yirmibeş yaşını geçtiği halde Patron'un Kızıl Kanat'ta alıkoyduğu nadir kimselerdendi. Büyük Patron yirmibeşine gelenlerin geleceğini temin edip her birine birer işbulduktan sonra Kızıl Kanat'a yaptıkları yardımlar için teşekkür ederdi. Ama artık dövüşmelerini istemezdi. Jean'a gelince onu Avrupa'daki Gençlik Kolunu idare etmekle görevlendirmişti.

Böylece Jean Büyük Patronla devamlı temas halindeydi. Fakat dikkatli davranmaları gerektiği içinbirbirlerini mümkün olduğu kadar az görüyorlardı. Altı yıl içinde her gün telefonlaşmışlar ve mektuplaşmışlar-dı ama ancak bir kere yüzyüze gelmişlerdi.

Kızıl Kanat'ın iki lideri Yazı odasının köşesindeki iki koltuğa kömüldüler. Aynı tütünle pipolarını doldururken Büyük Patron :

-Bana önemli ve acele bir haber göndermiştin dedi.

-Evet... Bununla beraber şimdilik pek emin değilim. Kontrol edilmesi imkânsız olaylar... Şüpheler. Ama öylesine muazzam bir hissini veriyor ki...

Büyük Patron'un neşesi kaçtı. Çakmağını çakarken:

-Ortadan kaybolan gençler... Esrarengiz şekilde ahlâk değiştiren ve namuslu gençlerken birden bire haydut kesilenler... Nedeni anlaşılmadan batan gemiler... Faili meçhul hırsızlıklar ki bunları şaşkın gözlü gençlerin yaptığı, sonra da iz bırakmadan esrarengiz şekilde kaybolduklarını bildiğimiz bu havadisleri mi vereceksin bana? dedi.

Jean başını salladı ve :

-Bunları duyduğundan

emindim zaten, diye cevap verdi.

-Bu gibi olaylar dünyanın her tarafında vardır dostum. Enterpol deli oluyor. Sen Avrupadakileri biliyorsun ben ise bütün Dünyada olanları...

-Dinle, gençlerden biri kaybolmadan önce bizim Kızıl Kanat üyelerinden biriyle arkadaşmış. Ona çok garip tekliflerde bulunuyormuş. Meselâ : "Hepiniz hayvansınız..." diyormuş. "Yakında üstün bir ırkın diktası altına gireceksiniz. Bizim esirimiz olacaksınız. Herkes ya bize boyun eğip işimize yarayacak ya da ölecek.

Büyük Patron piposundan bir kaç nefes çekti ve istemiye istemiye,

-Buna benzer raporlar Manila'dan, Johanesbourg'dan, Kolombo'dan, Yokohama'dan, Sidney'den de geldi. Görünüşe göre bu hareketler Dünyaya yayılmış...

-Gangsterler gibi. Hem de bu teşkilâtın bir de adı var biliyor musun?

Büyük Patron :

-Bana söylediler, diye başını salladı. Betelgöz Yıldızı.

Jean dayanamayarak :

-İyi ama bunu kim idare ediyor? diye gürledi. Dünyanın bütün gençlerini etkiliyerek onları üstün bir ırk olduklarına inandıran, ahlâklarını bozup onları azılı birer gangster yapan bu adam kim? Nasıl oluyor da bu kadar güçlü olabiliyor?

Büyük Patron ağır ağır:

-Galiba bunu yakında öğreneceğim, dedi. Kızıl Kanat'ın Rio de Janeiro teşkilâtının başkanı Pedro İbanez adı geçen teşkilâtla ilişkikurdu. Şimdilik önemli ilgi çekici bir durum yok... Ama tekliflerimi kabul etmesini bildirdim. Böylece aralarına girmekle ne olduklarını öğrenebiliriz...

O sırada kapı açıldı ve genç sekreter içeri girerek Patronun sözünü kesti :

-Patron, Rio de Janeiro'dan Pepe Figeras, ekip şefleri Pedro İbanez'in izlediği adamlar tarafından kaçırıldığını bildirdi, dedi.

Pedro Kopakabana plajında tembel tembel gerindi. Lâcivert mayosu karnını bile örtmüyordu. Vücut kasları teninden dışarı fırlayacakmış gibi geriliyordu.

Pedro Büyük Patron'un yanına girmeden onüç yaşına girmişti. O güne kadar ufak tefek hırsızlıklarla geçinen bir çocuktu. O gün de Reo de Janeiro limanında iri yarı sarışın bir adamın portföyünü çalmak istemişti. Ama birden kolundan yakalandığını ve kaldırıldığını hissetti. Aynı zamanda bir ses ağır ağır :

-Su aygırına inci dizdirmeğe kalksan ancak bu kadar beceriksizlik ederdi, demişti.

Pedro, polise vermesin diye adama oyun oynamağa kalkmıştı ama beriki çocukla alay ederek onu kendi oteline götürmüştü.

İşte Pedro'nun Kızıl Kanat'a girişi böyle başlamıştı. Judo, karate ve daha birçok değişik oyunlar öğrendi. Şimdi onaltı yaşında bir delikanlı olmuştu. Fakat bu lâcivert mayolu yakışıklı gencin uçak kullandığını, köprü uçurmanın özelliklerini, psikolojiden gizli savaşlara, en usta bir casus kadar yasak bilgileri bulup çıkarmağa kadar her şeyi becerebildiğini kim tahmin ederdi?

Bunları elde etmek için çok sıkı çalışması gerekti. Ama Büyük Patron'un güvenini kazanan bir kimse yük beygiri gibi en ağır şartlarla çalışmaktan çekinmez v Patron'un gözüne girmek için başarıdan başarıya koşmağa çalışırdı.

Bununla beraber Pedr İbanez plâjda güneşlenirke son derece ümitsizdi. Birde silkindi. Eski derisini atmağa çalışan yılana benziyordu.

son zamanlarda işler yo lunda gitmiyordu.

Gerçi hâlâ "favela" oturuyordu. Hani şu Rio'nu dış mahallelerindeki tahta dan gecekondularda. Fak halkın kaynaştığı, her tara fında yoksulluğun aktığı bi yük şehire doğru sokaklar nın kokusu yayıldığı bu ma halle, onun mahallesiy Kendini buralarda rahat hi sediyordu. Kızıl Kanat i burada çalışıyor, yardım larını burada buluyordu.

Devamı var

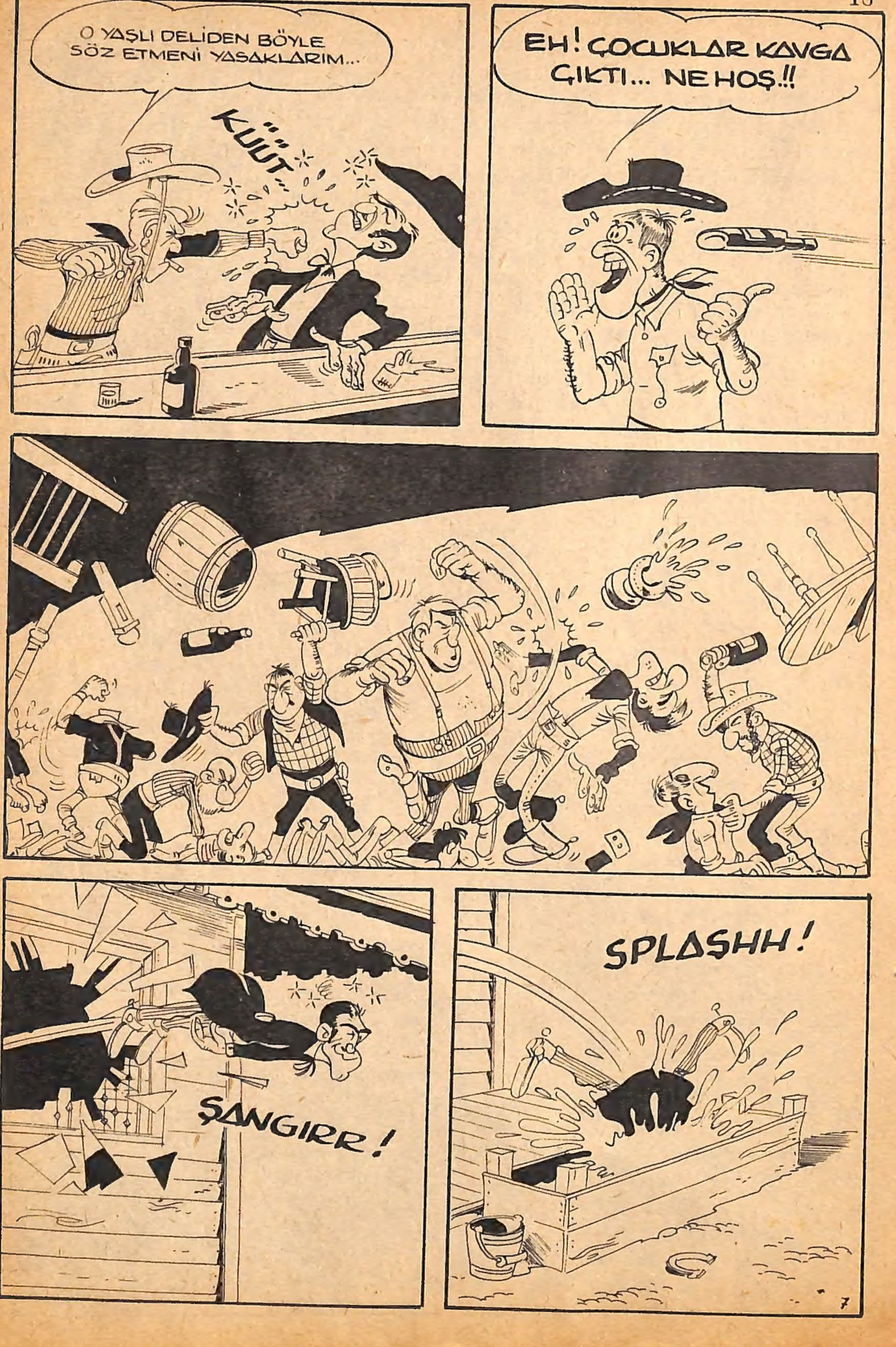
O YAŞLI DELİDEN BÖYLE SÖZ ETMENİ YASAKLARIM...
KÜÜT..!
EH! ÇOCUKLAR KAVGA ÇIKTI... NE HOŞ!!
ŞANGIRR!
SPLASHH!

BU GÜZEL BİR ANTREMAN...
EVET... BADİ MEMNUN OLUR-DU...
BAYLAR! BADİ İÇİN...
BADİ İÇİN...
BİLİYORMUSUNUZ? CEK RİDİNİN BADİNİN ÇİFTLİĞİNİ ELE GEÇİRE-CEĞİNE İNANMASI BOŞUNA...
AÇIKLASANA JEFERSON...
BEN ONUN AVUKATIYDIM. SİZE ŞUNU SÖYLİYEYİM Kİ BADİNİN ASIL ADI HAROLD LİCİUS BADMİNGTON DU... ÇOK ESKİ BİR İNGİLİZ AİLE-SİNDENDİ VE BATIYA BİLMEM HANGİ BİR SKANDAL SONUNDA GELMİŞTİ...
İNGİLTEREDE BİR BADMİNGTON DAHA VAR... VALVO BADMİNGTON... O BADİ'NİN TEK MİRASÇISI... ONA YAZDIM... BATIYA GELMEYİ RED-DEDERSE MÜLKÜ EN ÇOK ART-TIRANA SATACAĞIM...
FAKAT ÇAK RİDİ BU ÇİFTLİGİ ZORLA ELE GEÇİRMEGE ÇALIŞA-CAKDIR...
KIZILDERİLİ SAMA GÜVENİM VAR... İSTE ONUN İÇİN SAM CENAZEDE YOKTU... ÇİFTLİĞİ BEKLEDİ... SAM BADİYE ÇOK BAĞLIYDI... DAHA KÜÇÜKLÜĞÜNDEN BERİ... BADİ ONU ÖLDÜ-RÜLMEKTEN KURTAR-MIŞTI...

SALONDAN BÖYLE ÇIKMAKLA SOĞUK ALMA TEHLİKESİNE DÜŞÜYORSUNUZ PATRON...
BİZ BADİNİN ÇİFTLİĞİNİ ALACAĞIZ... HAYDİ ATLARA...
PATRON ÇİFTLİKTE KIZILDERİLİ SAM VAR... İYİ BİR SAVUNUCUDUR O...
BOŞ VER!.. BASKINLA VAHŞİYİ AVLARIZ..
BİZİ GÖRDÜ PATRON...
DUMANLARA BAKIN!.. BU SİYULARIN SAVAŞ İŞARETİDİR...
O KIZILDERİLİDEN KORKMADIĞIMI ŞİMDİ GÖRECEKSİNİZ..
!
ZINNNGG

VAHŞİ HERİF! SENİ BEN MEDENİLEŞTİRECEĞİM...
!!!
DAN!..
ONLAR İÇİN BİR ŞEY DİYEYİM... ÇABUK MEDENİ - LEŞİYORLAR...
APTALLIK EDE - CEĞİNE GİT ŞAPKAMI GETİR...
BU GÜRÜLTÜ NE ?
BLAM BLAM BLAM BLAM...
YİĞİTLERİN ZAFE - RİNİ KUTLAYAN DAVULLAR...
BLAM BLAM BUM...
ÇİFTLİĞE GİTMEDEN ÖNCE, MİRASÇININ CE - VABINI BEKLEMEK GEREKTİĞİNİ SANIYORUM DEĞİL Mİ YA CAK.?.
SEN GİT DALTON - LAR HAPİSTEN KAÇMIŞ MI ONA BAK!..
10

BİRKAÇ HAFTA SONRA...
BAY RED KİT CEFERSON LOYD SENİ SALONA ÇAĞI-RIYOR... SÖYLEYECEĞİ ÖNEMLİ ŞEYLER VARMIŞ...
ÖYLE Mİ KÜÇÜK? GİDİP GÖRELİM ONU...
ŞEHRE GİDİYORUZ DÜLDÜL..
İŞİN SIKICI TARAFI BU-NUN İÇİN GİYİNMENİN GEREKTİĞİ...
SALON
AH! YALNIZ SENİ BEKLİYORDUK RED KİT...
HAYDİ LOYD... BİZİ NE İÇİN ÇAĞIRDIĞINI AÇIKLA...
BADİNİN KÜÇÜK TORUNU VALDO BAD-MİNGTONUN CEVABINI ALDIM... MİRASI KABUL ETTİĞİNİ VE EL KOYMAK İÇİN HEMEN YOLA ÇIKTIĞINI SÖYLÜYOR...
NEE!!? BU KA-NUNA UYMAZ...

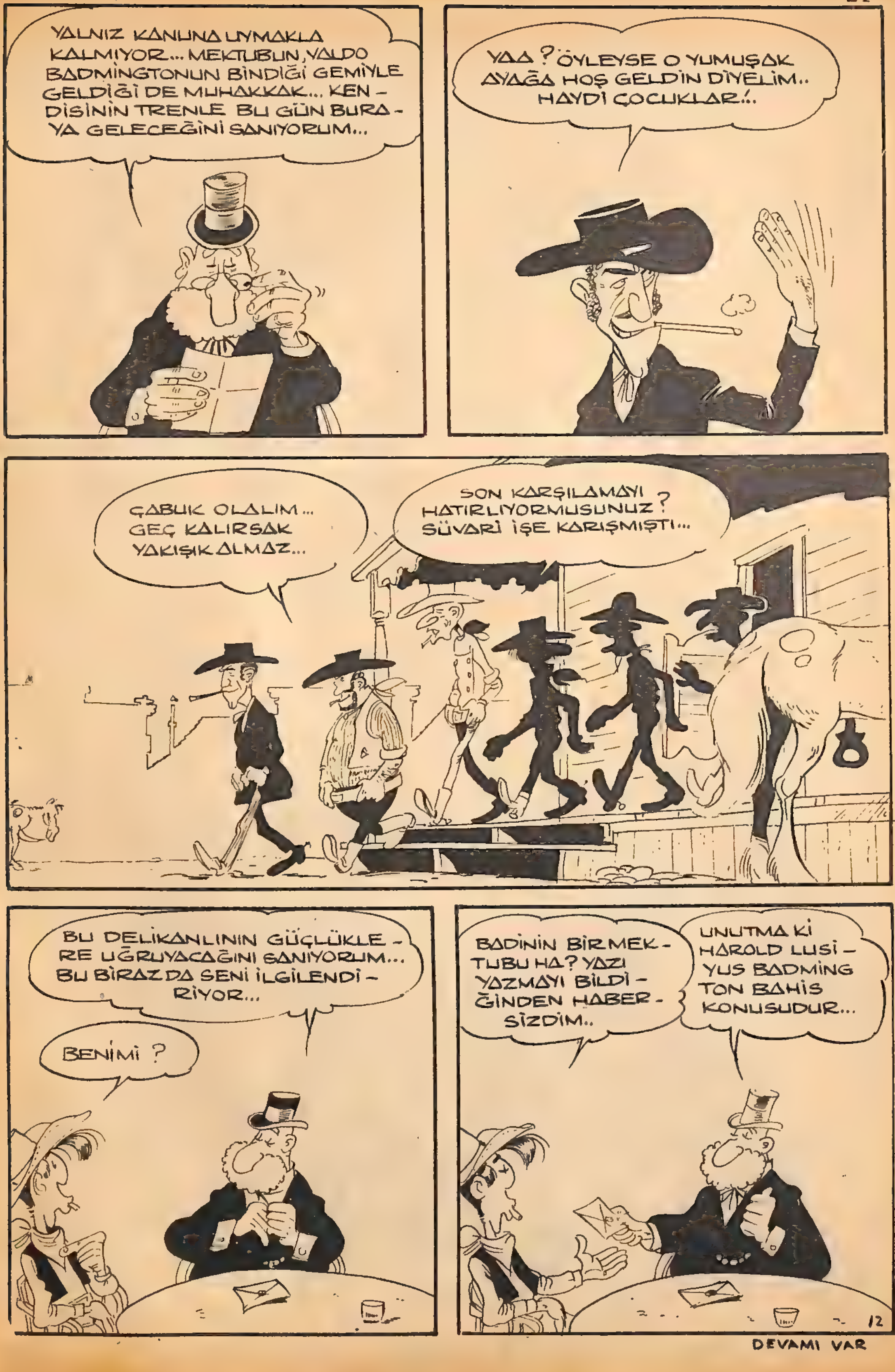
YALNIZ KANUNA UYMAKLA KALMIYOR... MEKTUBUN, YALDO BADMİNGTONUN BİNDİĞİ GEMİYLE GELDİĞİ DE MUHAKKAK... KENDİSİNİN TRENLE BU GÜN BURAYA GELECEĞİNİ SANIYORUM...
YAA? ÖYLEYSE O YUMUŞAK AYAĞA HOŞ GELDİN DİYELİM.. HAYDİ ÇOCUKLAR!..
ÇABUK OLALIM... GEÇ KALIRSAK YAKIŞIK ALMAZ...
SON KARŞILAMAYI HATIRLIYORMUSUNUZ? SÜVARİ İŞE KARIŞMIŞTI...
BU DELİKANLININ GÜÇLÜKLERE UĞRUYACAĞINI SANIYORUM... BU BİRAZDA SENİ İLGİLENDİRİYOR...
BENİMİ?
BADİNİN BİR MEKTUBU HA? YAZI YAZMAYI BİLDİĞİNDEN HABERSİZDİM..
UNUTMA Kİ HAROLD LUSİYUS BADMİNGTON BAHİS KONUSUDUR...
12

DEVAMI VAR

CEZA
HİKÂYE

-Ne müthiş bir gece baylar! Köpekler sokakta dolaşmaktan çekinecek!

Dışardaki fırtına, ufak hanın pencerelerine müthiş bir basınç yapıyordu. Yanan bir tek ışık, alçak tavanlı, basık han odasını aydınlatmağa çalışıyordu. Gök gürültüleri biraz ara verince hancı ve iki müşteri, duvarda asılı bulunan saatin düzenli aralıklarla çalışmasını dinlediler.

Kuvvetli bir şimşek odayı yine aydınlattı. Ocağın başında bulunun masanın yanında oturup, önlerindeki şarabı bitirmekle meşgul bulunan iki misafirden biri, bütün vücudu ile ürperdi. Buna şimşeğin şiddeti değil, penceresinin önünde, başında geniş kenarlı bir şapka taşıyan bir adamın gölgesini görmüş olması sebep olmuştu.

Hancı, tezgâhın arkasına geçerken söylendi:

-Evet... Çoktanberi böyle müthiş bir hava görmemiştim... Tam ruhlara lâzım olan bir gece... Ha... ha... ha!! Baylar, vakit geceyarısı. Şayet birşey arzu ederseniz...

Masanın başında oturan iki misafir, birbirlerine baktı. Misafirlerden ufak tefek olanı:

-Ben buradan bir yere gidemem dedi. Bu havada dışarı çıkmak deliliktir... Ölmeğe niyetim yok!

Diğeri, serinkanlılığını muhafaza ediyordu. Yanında oturana dikkatle baktıktan sonra:

-Yoksa korkuyor musun? diye sordu. Vicdanında bir ağırlık hissetmene hacet yok dostum. Dünyada, senin yerinde bulunacak her jüri âzası, bu durum karşısında senin yaptığın gibi "Suçlu" kelimesini söyliyecekti. Adam bugün asıldı değil mi?

Ufak tefek adam, kadehini doldurdu ve bir yudumda boşalttı. Sonra, kendi kendine söylüyormuş gibi mırıldandı:

-Benim elimde birşey yoktu ki... Fakat bir adamın asıldığını görmek!..

-Şimdi bunları bir tarafa bırak canım... Asılan asıldı, ölen öldü... Esasen bu adam da cezayı haketmişti... Birkaç kuruş için insan öldürülür mü hiç?

Bu anda tekrar şimşek çaktı ve ufak tefek adamın yüzünü aydınlattı. Bu yüzde müthiş bir korkunun izleri belirmişti.

Hancı, tezgâhın üzerini silerken sordu:

-Bu olay nasıl cereyan etti baylar? Ben handan ayrılmadığım için hiçbir davada hazır bulunamıyorum. Halbuki bu işlere merakım vardır.

Bu soruya iriyarı adam cevap verdi:

-Mater ismindeki koyun tüccarının katledilmiş ve paralarının da soyulmuş olduğunu herhalde biliyorsunuzdur. Bütün şüpheler, şu meşhur ayakkabıcının üzerinde toplanmaktaydı. Koyun tüccarı Mater, cuma günü bankaya gidip, Martinik pazarından hayvan satın almak için para çekmişti. Bu parayı, daima yanında taşıdığı mavi bir keseye koymuş bulunuyordu. Aynı gün koyun tüccarını, bir sokağın kenarında ölü olarak buldular. Tüccarın daima yanında taşıdığı mavi kesesi meydanda yoktu. Yalnız, ölünün parmakları arasında katili idam sehpasına götürmek için yeter delil teşkil eden bir iplik bulundu. Bu, katilin boynundaki kırmızı yün atkıdan kopmuştu. Bütün bu civarda kırmızı atkı taşıyan yalnız bir tek şahıs vardı: Bu da söz konusu ayakkabıcı idi!

-Demek adam, bunun i-

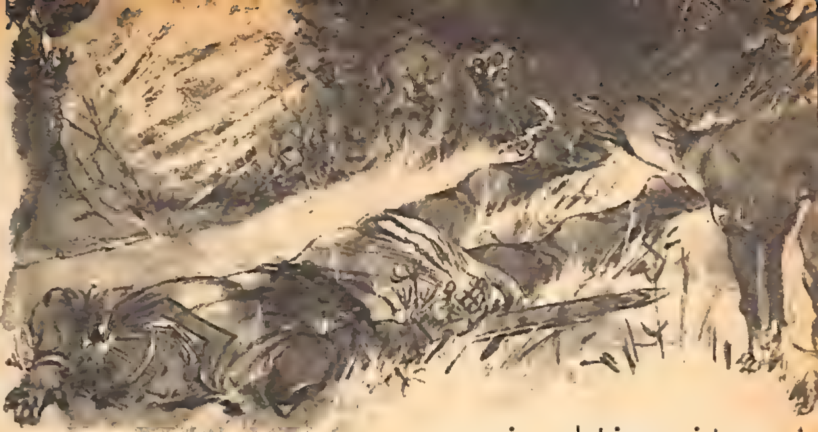

çin tutuklandı. Pekâla, asılmazdan önce suçunu itiraf etti mi bari?

-Hayır... İşin tuhafı da zaten bu ya... Suçunu itiraf etmedi. Fakat, en yakın dostu ve çocukluk arkadaşı Emil, mahkeme huzurunda, cinayet gecesi ayakkabıcının ona misafirliğe geldiğine ve geç vakte kadar oturduğuna yemin etti...

-Demek jüri heyeti buna rağmen adamı suçlu buldu ve mahkûm etti.

-Tereddüt edecek birşey yoktu ki. Arada başka ufak tefek deliller de mevcuttu.

Bu anda, ufak tefek adamın sesi duyuldu :

-Aman Allahım bu da kim? İşte yine gözüktü.. Pencerenin tam önünden geçti.

Parmağı ile, şimşeğin aydınlattığı ufak pencereyi gösterdi ve bütün vücudu ile ürperdi. Fakat gölge hemen gözden kayboldu.

Hancı, olup bitenlere hiç önemsemiyormuş gibi duvarda asılı bulunan büyük saate baktı ve :

-Baylar, saat oniki oldu, dedi. Maalesef kapamak zorundayım !

Pencerenin önünde gördüğü yabancı gölgenin verdiği korku ile titriyen ufak tefek adam, birdenbire irkildi. Konuşurken sesinin titrediği farkediliyordu.

-Daha onbeş dakika oturabiliriz, değil mi? dedi. O vakte kadar da fırtına biraz dinmiş olur.

Kısa bir sessizliği, şiddetli bir şimşek ve gök gürültüleri izledi. Sonra tekrar ufak tefek adamın sesi duyuldu. Birdenbire fikrini değiştirmiş olacaktı ki :

-Derhal gitmem gerekli dedi. Zannedersem, paralarımı koyduğum kasa açık kaldı... Evet, evet hemen gitmem icabediyor...

-Kasanı kapamışsındır canım. Endişe etme... Biraz daha otur. Yağmurun şiddeti geçsin...

-Hayır, hayır... Muhakkak gitmem gerekli.

-Böyle bir gecede evine hırsız gireceğinden mi korkuyorsun yoksa?

-Kimbilir... Girmiyeceğini kim temin eder ki?

Hancı gerindi. Bu anda, kapının önünde bir otomobil durdu.

Hanci, söylenerek yürüdü ve kapıyı açtı. İçeriye, uzun boylu, siyah elbiseli bir adam girdi. Ocağın etrafında oturan iki müşteri, kapıya baktı. İkisinin de ağzından aynı kelime fırladı :

-Cellât !

Serinkanlılığını muhafaza etmeğe çalışan ufak tefek adam, bir defa daha bütün vücudu ile ürperdi.

Yeni gelen, etrafına bakındıktan sonra hazır bulunanları selâmladı. Sonra hancıya :

-Gerçi vakit geç, fakat burada bir oda kiraladıktan sonra içecek birşey isteyebilirim, değil mi? diye sordu.

Hancı, omuzlarını kaldırdıktan sonra cevap verdi :

-Evet, yalnız yapacağımızın kanunda yeri var mı bilmem?

Cellât, şiddetli bir kahkaha kopardı ve masalardan birine oturdu.

-Bir kadeh şarap için insan asmazlar hancıbaşı, dedi. Size birşey söyliyeyim mi? Köyden yarım kilometre kadar mesafede yolun üzerinde ansızın bir adam belirdi. Başında geniş kenarlı siyah bir şapka, sırtında pelerin, boynunda ise.. Kırmızı bir atkı vardı !

-Ne dedin?

-Kırmızı bir yün atkı vardı.

Ufaktefek adam tekrar ürperdi.

-Bu atkı, jüri heyetinin ölüme mahkûm ettiği ayakkabıcının atkısına benziyor muydu? diye sordu.

-Evet. Aynıydı diyebilirim.

Kısa boylu adam, yerinden kalktı :

-Hemen gitmem lâzım, dedi. Kasamı açık bırakmış olacağım. Geç kalmaktan korkuyorum...

Arkadaşı, onu tekrar tes-

kin etmeğe çalıştı.

-Otur canım... Otur birer kadeh daha içelim... Boşuna üzülüp durma. Hem şunu da söyliyeyim ki, bu kadar açık deliller karşısında kim olsa ayakkabıcıyı tutuklardı.

Bu anda hiç beklenmedik birşey oldu. Hanın kapısı bütün şiddetile açıldı ve içeri dolan rüzgârla beraber bir adam da geniş kenarlı siyah bir şapka ve boynunda... Kırmızı bir yün atkı vardı...

Jüri heyetinin bir âzası, gözlerini kırmızı atkıdan ayırmaksızın :

-Ayakkabıcının arkadaşı Emil diye bağırdılar.

Yeni gelen adam, ıslanan pelerinini silktikten sonra bağırdı :

-Şarap hancıbaşı, şarap !

-Saat geceyarısını geçti... Artık kimseye birşey veremem !

-Para istemez misin? İstediğin kadar para verebilirim. Çok zenginim ben.

Yeni gelen, bu sözleri söyledikten sonra pelerininin önünü açtı ve yere bir sürü gümüş lira döktü.

-Para... Para... Bende istediğin kadar var hancıbaşı !... Baylar... Sayın jüri âzaları bu da size armağanım olsun !....

Emil, bu sözleri söyledikten sonra pelerininin altından mavi bir kese çıkardı ve iki misafirin ayakları dibine fırlattı.

Titriyerek olduğu yerde duran ufak tefek adam, birdenbire ayağa fırladı ve siyah şapkalının üzerine yürüdü :

-Hain... Hırsız ! diye bağırdı.. Benim kasamı soymağa cüret ettin ha !..

Bu anda, cellât yerinden kalktı ve sırtını kapıya dayadıktan sonra sert bir sesle bağırdı :

-Evet... Senin kasanı soymuş... Sevgili kasanın içinde neler bulunduğunu biliyor musun? Tabiî bilirsin. Fakat ben yine söyliyeyim: Öldürülen koyun tüccarından çalınan mavi keseyi ve.. Bir tek ipliğiyle zavallı, masum ayakkabıcının asılmasının nedeni olan kırmızı atkıyı... Alçak katil ! Oyunlarını ne kadar iyi oynadın ! İki masum kanına nasıl girdin ! Çifte cinayetinin cezasını çekmek sırası şimdi sana geldi !...

SON

EEEERENK!
BİZİM...O CANAVAR BİZİM OLACAK... BURASI BİZİM ARAZİMİZ...
TUROK! BUNLAR SÜ- RÜNÜP RÜYA GÖ- REN ADAMLARA BEN ZEMİYOR...TEK AYAKLI ADAM BUNLAR...
HAYIR! SERT KONUŞU- YORLAR... BURASI ACA- İP HAYVAN VE İNSAN- LARLA DOLU...
KOVUN ŞUNLARI...
BU TARAFTAN ANDAR... KOŞ...

BU NE BİÇİM İNSAN ?
BİLMİYORUM...BÜTÜN BİLDİĞİM ONLARI GÖRMÜŞ OLMAM...
BİRKAÇ DAKİKA SONRA...
BURDA BİTKİLER BİLE ACAİP VE KORKUNÇ
ŞU ÜÇ KUYRUKLU CANA-VAR BİZE DOĞRU GELİYOR, GERİ DÖN ANDAR..
AĞACA TIRMAN.
YAKLAŞIYOR..
FAYDASIZ CA-NAVAR DA AĞA-CA TIRMANA-BİLİYOR..

SENİN HAKKIN..
FAKAT VURAMI- YORUM DE, ÇÜN- KÜ AĞACI SAL- LIYOR...
HAKLISIN..
BU ZEHİRLİ OKLA- DA VURAMAZSAM BIÇAĞIMI KULLA- NACAĞIM...
TAM YAKLAŞTIĞI ZAMAN İŞİNİ BİTİRDİM..
EMNİYETTEYİZ... ARTIK İNEBİLİRİZ..
EMNİYET Mİ? ŞU ADAMLARA BAK
10

HAVUZA DALALIM! ADAMLA-
RIN ÜÇ ELİNDE DE SİLÂH
VAR...
ÖLÜM... YABAN
CILARA ÖLÜM..
ÜSTLERİNDE ŞAŞKINLIK VARDI..
KAMIŞLARA DOĞRU YÜZ...
ORAYA VARIRSAK SAK-
LANABİLİRİZ...
GRUNNK..

O...O SAHİ Mİ?
EVET... İKİMİZDE GÖ-RÜYORUZ.. İNSAN BAŞLI BİR DİNAZOR..
KAMIŞLIĞA SAK-LANAMAYIZ...
SU ALTINA GİRELİM. OKLAR ORAYA ULAŞ-MAZ..
HER DALIŞTA SERİN SU YÜZLE-RİNİ KAMÇILADI... VE HAYALLERİNİ GENİŞLETEN DUYGU YOK OLDU..
VE SUYUN ÜSTÜNE ÇIKTIKLARIN DA...
CANAVARIN İN-SAN GÖZÜ KAYBOLMUŞ...
AMA NASIL?
İZAH EDE-MEM...ŞİMDİ ÜÇ KOLLULA-RIN OKMEN ZİLİNDEN KURTULMAĞA BAKALIM..
12

BAK TUROK BUNLARIN İKİ KOLU VARMIŞ.
ŞU ACAİP MEYVANIN TESİRİNİ YOK ETTİ...
NE TESİRİ ?
O MEYVAYI YİYEN İNSANLARI VE HAYVANLARI ACAİP GÖRÜYOR..
GEÇİTTEN SÜRÜNEREK GELEN ADAM DA BİZİM GİBİ BU MEYVALARDAN YEMİŞ OLMALI... VE GARİP ŞEYLER GÖRDÜĞÜNE ŞAŞMAMAK LÂZIM...
FAKAT MEYVA ÇOK GÜZELDİ..
EN TEHLİKELİ OLANDA BU ZATEN... BİR KERE YEDİNMİ HEP CANI İSTİYOR İNSANIN.
İŞTE ! BURADA DOLU VAR.. BİR PARÇA YESEM ZARARI OLMAZ.
DUR ANDAR..
13

DEVAMI VAR

KUKLACI

HİKÂYE

Vapurda solgun yüzlü bir ihtiyar vardı ki dünyanın en mesut insanı imiş gibi görünüyordu. Danimarkalıydı ve gezici bir tiyatronun müdürüydü. Bütün adamları, yanında taşıdığı büyük bir sandığa hapsedilmişlerdi : çünkü o kukla oynatıcısı idi.

Tabiî neşesini bir sihirbaz epeyce esrarlı tecrübesine borçlu olduğunu söyliyerek bana şunları anlattı :

-Slagels şehrindeydim. Orada güzel bir salonum ve fevkalâde seyircilerim olduğundan devamlı temsiller veriyordum. Bir gün siyah elbiseli biri geldi : gülünecek yerlerde güldü, Anlayışlı bir seyirci idi.

Kendisinin Merkez okulunda mühendis olduğunu söylüyordu, fakat ben onda bir sihirbaz hali keşfettim.

Sekizde temsilim bitmişti. Çünkü müşterilerim olan çocukların erken yatması lâzımdı. Onların rahatını düşünüyordum.

Mühendis beni birşey içmek için davet etti. O bana oyunlarından bahsetti. Ben ona bilgisinin derinliğini anlattım. Söz esrarlı mevzulardan açılmıştı. Konuşmamızdan ikimiz de aynı derecede zevk duyuyorduk. Mühendis :

-Dünya harikalarla doludur, dedi. Biz onlara o kadar alışmışızdır ki günlük olaylar diye bakıyoruz.

Konuştukça konuştu ve bazı hayrete şayan şeyleri açıkladı. Sonunda o derece meraklandım ki eğer ihtiyar olmasaydım Merkez okuluna giderek içinde yaşadığımız âlemin bütün sırlarını öğrenir, böylece dünyanın en mesut adamlarında[n] biri olurdum, dedim.

-En mesut adamlarınd[an] biri!.. dedi. Siz mesut de[ğ]il misiniz?

-Evet diye cevap ve[r]dim, mesudum. Gittiğim b[ü]tün şehirlerde iyi karşıla[n]dım. Bununla beraber, bir [ar]zum var ki daima içim[de] kaynaşır, neşemi kaçır[ır]: canlı bir tiyatronun müd[ürü] olmak, kadınlardan ve [er]keklerden müteşekkil ha[ki]kî bir kumpanyanın müdü[rü]...

-Kuklalarınızın canla[n]masını, onların gerçek [ak]törler olmasını istersiniz [de]ğil mi? O zaman tama[men] mesut olacağınıza mı i[na]nıyorsunuz?

O inanmıyor, fakat [ben] inanıyordum. Uzun müd[det] kadehlerimizi tokuştura [to]kuştura münakaşa ettik. S[o]nunda ben sarhoş oldum.

Fakat bu da ne ! Od[ada] sanki güneş vardı. Güneş [mü]hendisin yüzünde parlıy[or]du. Efsanelerdeki o ebe[di]yen genç kalan ilâhları [dü]şünmekten kendimi alam[a]dım. Düşüncemi ona das[ ]ledim. Gülümsedi ve b[u] büyük arzumun yerine ge[ti]rileceğini, kuklalarımın [can]lanacağını söyledi. Bü[tün] kuklaları tahta sandığa [yer]raladı, sırtıma bağladı [ve] beni helezonî bir boşlu[ğa] aşağı attı.

Pek ağır düşüyordum. [Ye]re bastığım anda bütün k[um]panyam sandıktan dışarı [fır]ladı. Kuklalarım mükem[mel] aktörler halinde canlan[mış]lar, aralarında konuşuy[or]lardı. Ben de onların mü[dü]rüydüm.

İlk temsil başlayaca[k] Dansöz her şeyin kendi

bağlı olduğunu söylüyordu. İmparatoriçe rolünü oynayan kukla, sahne dışında da kendisine imparatoriçe muamelesi yapılmasını istiyordu. Aksi takdirde, bu role alışamıyacağını bildiriyordu. Çok küçük rolü olanlar bile kendilerini büyük bir artist olarak görüyorlardı. Eserin kahramanı, hep alkışlanacak sözler söylemek sevdasındaydı. Prenses, ancak kırmızı ışık altında oynamak istiyordu. Çünkü kırmızı ışık onu daha güzel gösteriyormuş!

Sanki bir şişeye sinekler kapatılmıştı, ben de onların ortasında bulunuyordum. Gittikçe nefesim daralıyor, zihnim karışıyordu. Pek bitkin bir hal almıştım. Yeni bir insan cinsinin arasındaydım. Onların tekrar sandıklarına girmelerini, bir daha çıkmamalarını arzu ediyordum. Onlara kendilerinin nihayet birer kukladan başka bir şey olmadıklarını bildirince beni öldüresiye dövdüler.

Odamda yatağıma uzanmış yatıyordum. Mühendisten ayrıldıktan sonra buraya nasıl gelmiştim? Bunu ancak o bilirdi. Ben birşey hatırlamıyordum. Ay ışığı döşemeyi aydınlatıyordu. Orada sandık devrilmiş bir halde duruyordu. Büyük küçük bütün kuklalar yere dökülmüştü.

Fakat bu uzun sürmedi. Yataktan fırlayıp onları birbiri üstüne sandığa tıkarak kapağa oturdum.

–Şimdi orada kalın bakalım, dedim, artık bir daha sizin canlanmanızı temenni etmiyeceğim.

Ne kadar memnundum. Bunu bana mühendis temin etmişti. Şaşkınlık içindeydim. Sabahleyin...(halbuki öğle olmuştu, çünkü bu sabah pek geç kalkmıştım) o eski arzumun bir aptallık olduğunu öğrenmiş olmaktan mesut bir halde halâ sandığın üstünde oturuyordum. Sonra mühendisi aradım, fakat kaybolmuştu.

O zamandan beri ben pek mesut bir müdürüm. Adamlarım fikir yürütmez. Seyircilerim de öyle... Herkes samimî bir surette eğlenir. Evet ben hakikaten dünyanın en mesut insanlarından biri oldum.

SON